

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. marts 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2010-792-1205
Dok.: BBO41370

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 638 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. februar 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 638 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen omdelt på REU alm. del – bilag 293.”

Svar:

I den henvendelse, der omtales i spørgsmålet, er der redegjort nærmere for en konkret sag om samvær og forældremyndighed. Det anføres bl.a., at barnet i den konkrete sag er meget påvirket af sin far og konflikten mellem forældrene, ligesom moderen efter det oplyste er blevet udsat for vold af barnets far.

Justitsministeriet finder det rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag nærmere.

Generelt kan det oplyses, at forældreansvarsloven bygger på et grundlæggende princip om, at et barn har ret til to forældre. Det indebærer, at forældrene skal tage ansvar for barnet, dels ved at drage omsorg for barnet og dels ved at samarbejde om væsentlige beslutninger omkring barnet. Det er også begge forældres ansvar, at barnet har samvær med den forælder, som det ikke bor hos, jf. forældreansvarslovens § 19, stk. 1.

Forældreansvarsloven bygger derudover på et grundlæggende princip om, at alle afgørelser skal træffes efter, hvad der er bedst for barnet, jf. lovens § 4. Det indebærer, at der skal foretages en konkret og individuel vurdering af det enkelte barns forhold, herunder barnets egen indstilling sammenholdt med den viden og det erfaringsgrundlag, der i øvrigt foreligger eller kan bibringes sagen.

Er det ikke bedst for barnet, at der fastsættes samvær, kan statsforvaltningen efter forældreansvarslovens § 21, stk. 4, meddele afslag på fastsættelse af samvær eller ophæve en eksisterende aftale eller afgørelse om samvær. Afslag på eller ophævelse af samvær vil f.eks. kunne være begrundet i, at barnet er udsat for en række belastninger af psykisk, fysisk eller social karakter, som fører til en sådan udsathed hos barnet, at det vil være bedst for barnet, at der ikke er samvær.

En bopælsforælders påstand om ophævelse af eller afslag på samvær på grund af, at samværsforælderen har udøvet vold over for barnet, bopælsforælderen eller et andet medlem af den husstand, hvor barnet dagligt

opholder sig, bør således altid føre til, at statsforvaltningen iværksætter nærmere undersøgelser af sagen.

Statsforvaltningen skal ved modtagelsen af en anmodning om ophævelse eller suspension af samværet hurtigst muligt – og helst inden næste samvær – tage stilling til, om der er grundlag for at træffe en midlertidig afgørelse om suspension af samværet, mens sagen undersøges. Der bør som udgangspunkt ske suspension af samværet, hvis påstanden om vold er tilstrækkelig underbygget. Ved denne vurdering kan der lægges vægt på, om forholdet er anmeldt til politiet, om der foreligger skadestuerapport eller anden dokumentation for vold, f.eks. krisecentererklæring, og/eller om der er sket underretning til kommunen.

En afgørelse om afslag på eller ophævelse af samvær kan endvidere være begrundet i, at samværet vil blive eller er meget konfliktfyldt på grund af forældrenes indbyrdes forhold.

Det følger af forældreansvarslovens § 34, stk. 1, at barnet skal inddrages i sager efter forældreansvarsloven, så dets perspektiv og eventuelle synspunkter kan komme til udtryk. Det kan ske ved samtaler med barnet, børnesagkyndige undersøgelser eller på anden måde, der belyser barnets perspektiv. Det vil afhænge af det enkelte barns alder og modenhed, om dets perspektiv belyses bedst ved en egentlig samtale med barnet eller på anden måde. Det forudsættes, at inddragelsen af barnet sker på den for barnet mest skånsomme måde og som udgangspunkt under medvirken af børnesagkyndige. Forpligtelsen til at inddrage barnet direkte i sagen gælder ikke, hvis det må antages at være til skade for barnet, eller hvis det må anses for unødvendigt efter sagens karakter, jf. forældreansvarslovens § 34, stk. 2.

Justitsministeriet kan endelig oplyse, at en forælder, der har forældremyndigheden alene, kan bede om fogedrettens bistand til at få barnet udleveret fra den anden forælder, hvis denne forælder tilbageholder barnet ud over det fastsatte eller aftalte samvær.